

ISSN 1562-0808

КУЛЬТУРА
НАРОДОВ
ПРИ ЧЕРНОМОРЬЕ

КРЫМСКИЙ НАУЧНЫЙ ЦЕНТР НАЦИОНАЛЬНОЙ
АКАДЕМИИ НАУК УКРАИНЫ
И МИНИСТЕРСТВА ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ УКРАИНЫ

ТАВРИЧЕСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ им. В. И. ВЕРНАДСКОГО

МЕЖВУЗОВСКИЙ ЦЕНТР "КРЫМ"

КУЛЬТУРА НАРОДОВ ПРИЧЕРНОМОРЬЯ

ISSN 1562-0808

НАУЧНЫЙ ЖУРНАЛ

№ 241
2012 г.

Журнал зарегистрирован 2 марта 2004 года Государственным комитетом по телевидению и радиовещанию Украины серия КВ № 8491 и ВАК Украины : *исторические, философские науки и культурология* – перечень № 1-05/1 от 10.02.2010 г.;
географические науки – перечень № 1-05/4 от 26.05.2010 г.;
экономические науки – перечень № 3-05/6 от 06.10.2010 г.;
филологические науки – перечень № 1-05/1 от 26.01.2011 г.

Редакционный совет журнала

Толочко П.П. – председатель
 Багров Н.В. – научный консультант

Катунин Ю.А. – главный редактор
 Берестовская Д.С. – зам. главного редактора

Исторические науки

Айбабин А.И.
 Ганкевич В.Ю.
 Непомнящий А.А.
 Толочко П.П.
 Турченко Ф.Г.
 Урсу Д.П.
 Филимонов С.Б.
 Щевелев С.С.

Философские науки

Бабинов Ю.А.
 Кальной И.И.
 Лазарев Ф.В.
 Лазарова Э.
 Николко В.Н.
 Рыскельдиева Л.Т.
 Чигрин В.А.
 Шоркин А.Д.

Филологические науки

Богданович Г.Ю.
 Борисова Л.М.
 Голосова Т.М.
 Гуменюк В.И.
 Меметов А.М.
 Новикова М.А.
 Орехова Л.А.
 Петренко А.Д.
 Прадед Ю.Ф.
 Рудяков А.Н.
 Соколовская Ж.П.
 Чумаченко А.А.
 Эмирова А.М.

Культурология

Баканурский А.Г.
 Берестовская Д.С.
 Грива О.А.
 Катунин Ю.А.
 Овчинникова А.П.
 Тарасенко О.А.
 Червоная С.М.
 Швецова А.В.

Географические науки

Багров Н.В.
 Боков В.А.
 Вахрушев Б.А.
 Дергачев В.А.
 Никитина М.Г.
 Олиферов А.Н.
 Листун Н.Д.
 Позаченюк Е.А.
 Топчиев А.Г.
 Щищенко П.Г.

Экономические науки

Адаманова З.О.
 Бабенко А.Г.
 Ефремов А.В.
 Климчук С.В.
 Крамаренко В.И.
 Нагорская М.Н.
 Наливайченко С.П.
 Подсолонко В.А.
 Подсолонко Е.А.
 Топиха В.И.
 Цёхла С.Ю.
 Чепурко В.В.
 Швец И.Ю.

Редакционная коллегия журнала

Катунин А.Ю. – ответственный секретарь
 Строгина Ю.В. – технический редактор
 Ядрова Г.В. – редактор электронной версии

Турецкая редакция: Кырымлы Хакан – редактор
 Болгарская редакция: Лазарова Эрика – редактор

© Компьютерная верстка: Строгина Ю.В., Катунин А.Ю.

© Художник: Шевчук В.Г.

Статьи в журнале публикуются на русском, украинском, крымскотатарском, английском и других языках.

Перепечатка допускается с разрешения редакции, ссылка на журнал «Культура народов Причерноморья» обязательна.

Позиция авторов публикаций может не совпадать с точкой зрения редакционной коллегии и редакционного совета журнала.

Издается по решению НТС Крымского научного центра НАН Украины и Министерства образования и науки Украины, протокол № 4 от 3 сентября 2012 года.

Сдано в набор 05.11.2012 г. Подписано в печать 16.11.2012 г. 8,5 усл. печ. л. Тираж 300 экз.

Адрес: 95007. Украина, Симферополь, ул. Проспект Вернадского, 4, к.125, тел. (0652) 63-75-64

E-mail: cnr_magazine@mail.ru

Электронная версия: www.nbuv.gov.ua/Articles/KultNar/index.htm

© Межвузовский центр «Крым»

Джерела та література

1. Экономика и управление в машиностроении : [учеб. пособие для студ. проф. учеб. заведений] / А. Г. Зубкова, Н. Н. Кожевников, А. К. Ладыгина и др.; Под. ред. Н.Н. Кожевникова. – М. : Издательский центр «Академия», 2004. – 208 с.
2. Королев Д. Эффективное управление проектами – М. : ОЛМА-ПРЕСС Инвест, 2003.
3. Логистика : Учебник / Под ред. Б. А. Аникина: 3-е изд., перераб. и доп. – М. : ИНФРА-М, 2002. – 368 с. – (Серия «Высшее образование»)
4. Альбеков А. У., Митько О. А. Коммерческая логистика / Серия «Учебники, учебные пособия» – Ростов-на-Дону: Феникс, 2002. – 416 с.
5. Бородач Ю. В. Методи мінімізації резервів страхового запаса в машиностроєнні з допомогою стохастических моделей // «Бізнес інформ». – 2011. – №6 (400). – С. 88-91.
6. Бородач Ю. В. Мінімізація резервів страхового запаса за допомогою математичних моделей // 2 Всеукраїнська науково-практична конференція студентів та молодих вчених «Сучасні проблеми міжнародної економіки». – 2011. – С. 82-84.

Васильєв О.В.

УДК 338.47

СИСТЕМА ЗВ'ЯЗКІВ ТА ВЗАЄМОДІЙ ІНСТИТУТІВ
ФІНАНСОВОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ РЕГІОНУ

Анотація. Запропонована методика оцінки системи зв'язків та взаємодій інститутів фінансової інфраструктури регіону. Проведено ранжування регіонів за ступенем розвитку фінансової інфраструктури.

Ключові слова: регіон, інститути фінансової інфраструктури, фінансові інструменти.

Аннотация. Предложена методика оценки системы связей и взаимодействий институтов финансовой инфраструктуры региона. Проведено ранжирование регионов по степени развития финансовой инфраструктуры.

Ключевые слова: регион, институты финансовой инфраструктуры, финансовые инструменты.

Summary. The estimation of relationships and interactions institutions financial infrastructure in the region. A ranking of regions according to the degree of development of the financial infrastructure.

Key words: region, the institutions of the financial infrastructure, financial instruments.

Важливу роль у русі фінансових потоків займають організації, основною діяльністю яких є надання фінансових послуг і продуктів – інститути фінансової інфраструктури й фінансові посередники. Інфраструктура різноманітних фінансових інститутів, що здійснюють фінансові операції й одночасно є суб'єктами та об'єктами управління фінансами з відповідним набором фінансових інструментів складають фінансову систему України в інституціональній формі.

Сучасна фінансова інфраструктура стає глобальною, оскільки фінансові ринки й фінансові посередники взаємозалежні один з одним через всеосяжну міжнародну телекомунікаційну мережу й систему контрактів, що дають безперервний рух капіталу та фінансових потоків. У розвитку фінансової інфраструктури важливу роль відіграє фінансова політика, реалізація якої значною мірою забезпечується функціонуванням самої фінансової системи.

Метою статті є вивчення системи зв'язків та взаємодій інститутів фінансової інфраструктури регіону як організаційно-економічної категорії та виявлення основних властивостей їх ознак.

Проблеми інституційної фінансової інфраструктури регіону привертають увагу багатьох науковців і практиків. Зокрема, цій тематиці присвятили свої праці такі науковці як Біленький П. Ю., Стеченко Д. М., Ткач А. А., Шевчук В. А. [1, 2, 3, 4]. Проведений аналіз досліджень і публікацій за даною темою свідчить про актуальність обраної теми.

Інституціональна фінансова інфраструктура регіону як сукупність фінансових інститутів, посередників і фінансових інструментів забезпечує перерозподіл обмежених фінансових ресурсів від економічних суб'єктів, що мають надлишок цих ресурсів у певний період часу, до економічних суб'єктів, що відчувають їх нестачу. Перерозподіл коштів за допомогою різних фінансових інструментів і інститутів прийнято називати рухом фінансових потоків. Взаємозв'язки й рухи фінансових потоків у спрощеній формі наведені на рис. 1.

Рис. 1. Фінансові потоки в економіці регіону.

З позиції інструментального підходу фінансовий ринок поєднує сегменти, диференційовані за видами фінансових інструментів, взаємодія між якими здійснюється як у ході трансформації форм капіталу, так і в результаті управлінського впливу державних органів. При цьому під фінансовими інструментами пропонується розуміти будь-які оформлені спеціальним чином при участі, як правило, фінансових інститутів зобов'язання/права в грошовому вираженні, що володіють оборотоздатністю на ринку.

Фінансове забезпечення економічного зростання в Україні не відповідає сучасним вимогам щодо динаміки, структури і якості. Реновація основного капіталу, модернізація техніки й технологій, підвищення ефективності використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів вимагають значних фінансових вкладень в економічний розвиток регіонів.

Ефективність фінансового ринку значною мірою визначається рівнем розвитку його інфраструктури і якістю організації взаємодії операторів фінансового ринку й інституціональних інвесторів з її елементами. У рамках інфраструктури можна виділити такі її основні складові:

- торгівельна система як сукупність елементів інфраструктури, що включає біржі й інших організаторів торгівлі, яка забезпечує купівлю/продаж фінансових інструментів;
- розрахункова система як сукупність елементів інфраструктури, що включає банки й небанківські кредитні та клірингові організації, яка забезпечує кліринг угод з фінансовими інструментами, ведення грошових рахунків учасників торгівлі фінансовими інструментами і їхніми клієнтами й здійснення розрахунків по її результатах;
- облікова система як сукупність елементів інфраструктури, що включає реєстраторів і депозитаріїв, яка забезпечує фіксацію й облік переходу прав власності на фінансові інструменти в результаті їхнього обігу.

З урахуванням пропонованого розподілу, у свою чергу, можуть бути виділені канали взаємодії інфраструктурних систем і основних інститутів фінансового ринку й побудована матриця взаємозв'язків між ними у двійковій системі (табл. 1).

Таблиця 1 Матриця взаємозв'язків між інфраструктурою фінансового ринку й основними фінансовими інститутами

Інфраструктура фінансового ринку	Фінансові інститути		
	оператори фондового ринку	інституціональні інвестори	кредитні організації
Торгівельна система	+	–	–
Розрахункова система	+	+	+
Облікова система	+	+	–

З метою врівноважування процесу комерціалізації бірж необхідно розширити застосування механізмів саморегулювання у відношенні тих інфраструктурних інститутів, які створюють другий і третій рівні інфраструктури та входять до складу розрахункової й облікової систем.

У сучасних умовах інститути фінансової інфраструктури не розділено з точки зору безпосередності впливу на регіональну економіку.

Вважається доцільним такий поділ інститутів фінансової інфраструктури:

1. на такі, що знаходяться на певній території, опрацьовують фінансові ресурси суб'єктів господарювання, громади та населення цієї території і прямо впливають на рівень її розвитку;
2. на такі, що, знаходячись на певній території, обслуговують усю економіку країни, використовують фінансові ресурси як вітчизняних, так і закордонних власників і впливають на рівень розвитку «своєї» території опосередковано через розвиток економіки в цілому.

Для проведення такого розподілу, вивчивши основні засади діяльності, доцільно розглянути сучасний стан функціонування фінансових інститутів в Україні, їх розміщення на території країни та визначення ступеня взаємопов'язаності їх з економікою окремих регіонів.

На першому рівні інфраструктурних систем знаходяться представники торгівельної системи: фондові біржі, переважно інформаційні мережі, біржові посередники.

При цьому оператори фондового ринку все ж відіграють у розвитку економіки України значну роль. Проте було показано відсутність взаємозв'язку між діяльністю операторів фондового ринку та розвитком окремих регіонів: кожна з бірж може одночасно обслуговувати клієнтів як зі всієї країни, так і із-за її меж. Така тенденція ще більше посилюється, оскільки сучасні комунікативні засоби надають вільний доступ до набору біржових послуг. Саме з цією метою використовується послуга Інтернет-трейдингу, тобто самостійна торгівля на фондовій біржі через Інтернет.

Для приватних інвесторів Інтернет-трейдинг дає такі переваги, як:

– прямий доступ до біржової інформації та інструментарію її аналізу;

– можливість самостійно виставляти заявки та укладати угоди, моніторити власний портфель активів в онлайн-режимі.

Цілком можливо, що за відповідних умов, а саме: серйозної зацікавленості бірж, упровадження електронного підпису, вдосконалення законодавства – українці самі зможуть почати торгувати акціями через Інтернет. Проте введення Інтернет-трейдингу не означає, що без здійснення певних кроків можна буде одразу стати торгівцем цінними паперами. Відповідно до законодавства фізичні особи не мають права торгувати на біржі. Як і в усьому світі, доступ до біржі мають лише ліцензовані торговці цінними паперами. Торгівля здійснюється за допомогою клієнтського терміналу брокерської системи. Брокерська система повинна бути сертифікована на біржі. Доступ до брокерської системи надає обраний онлайн-брокер, який є

членом біржі. Торгівля цінними паперами здійснюється на ринку заявок біржі з попереднім блокуванням активів цінних паперів або грошових коштів. Розрахунки за угодами здійснюються у день укладання угоди.

Звичайно, Інтернет-трейдинг знаходить усе більшу кількість прихильників. Проте треба зауважити, що його супроводжують значні витрати, а саме:

- час, оскільки справа вимагає від людини глибокого занурювання у тему;
- операційні витрати – оплата послуг брокера, зберігача, біржі, депозитарію, банку тощо;
- великі ризики, що притаманні самостійній грі.

Динаміка розподілу активів ІСІ в управлінні КУА у різних регіонах також була різноспрямованою (рис. 2).

Першим залишився Київ (та область), його частка майже не змінилася – зменшилась із 72,5 до 72,2%. Помітне скорочення активів регіональних фондів у співвідношенні до сукупних активів усіх українських ІСІ з-поміж інших регіонів-лідерів зафіксовано у Дніпропетровській області – із 12,9 до 11,9%.

Найбільші обсяги грошових ресурсів в Україні, як і в більшості інших країн, акумулюють банківські установи.

Сьогодні в Україні більше половини фінансового ринку контролюють 6 найбільших рейтингових банків: Ощадбанк, Приватбанк, Укросоцбанк і "Райффайзен банк Аваль". Щодо регіональної структури розміщення комерційних банків в Україні, то найбільше їх у Київській (41% із найбільших комерційних банків по всій Україні), Харківській (10%), Дніпропетровській (8,5%), Донецькій (6,2%), Одеській (6,2%), АР Крим (6,2%), Запорізькій (4,6%) та Львівській (3,8%) областях.

Рис. 2. Регіональний розподіл кількості КУА [5-41].

Із 51 найбільших комерційних банків 30 припадає на Київську область, по три банки – в Дніпропетровській і Донецькій областях, чотири – в Запорізькій, п'ять – у Харківській, два – в Одеській, по одному – у Львові, Кременчуці та Луцьку (рис. 3).

Рис. 3. Регіональна структура розміщення комерційних банків в Україні.

Розподіл фінансових інститутів за ступенем їх взаємозв'язку з економікою регіону розташування повинен мати такий вигляд (табл. 2).

Таблиця 2 Матриця розподілу основних фінансових інститутів за ступенем впливу на економіку регіонів

Фінансові інститути	Характер впливу	
	опосередкований	безпосередній
Оператори фондового ринку	- фондові біржі - торгівельно-інформаційні мережі - біржові посередники	
Інституціональні інвестори	- інвестиційні фонди (в т.ч. венчурні) - компанії з управління активами	- НПІФ - страхові компанії
Кредитні організації	- місцеві банки	- кредитні спілки - кредитні кооперативи

Отже, найбільшу частку у складі регіональної інфраструктури займають:

- недержавні пенсійні фонди;
- страхові компанії;
- кредитні спілки (кредитні кооперативи).

Саме для цих фінансових інститутів слід провести ранжування регіонів України за ступенем розвитку регіональної фінансової інфраструктури.

Ранжування було проведено окремо для кожного з регіональних фінансових інститутів (страхування, недержавні пенсійні фонди, кредитні спілки (кооперативи)) за декількома показниками, після чого було визначено підсумковий рейтинг розвитку фінансової інфраструктури регіонів.

Залежно від отриманих балів регіони розділені на групи:

- зона низького рівня розвитку інфраструктури;
- зона середнього рівня розвитку інфраструктури;
- зона високого рівня розвитку інфраструктури.

Результати розрахунків запропоновані на рис. 4.

Таким чином розрахункові дані наочно ілюструють розподіл регіонів України за ступенем розвитку фінансової інфраструктури. Більшість регіонів (21) входять до групи низького розвитку, тобто показники діяльності їх регіональних фінансових інститутів нижче, а іноді – значно нижче середнього рівня в Україні. Позитивним можна вважати той факт, що розбіжність між рейтингами цих регіонів не дуже значна. Крім того, найгірший рейтинг (-4,12 бали в Чернівецькій області) майже в 2 рази більший, ніж нормативний -9 (загальна кількість показників, використаних для визначення рейтингу).

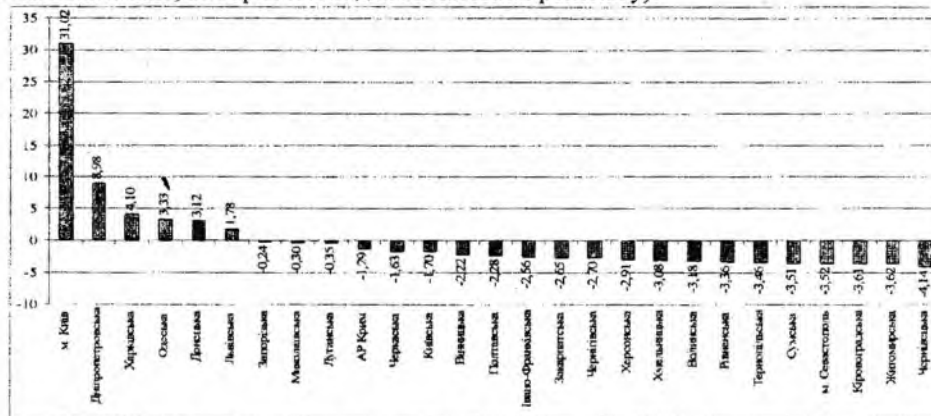

Рис. 4. Підсумки ранжування показників по регіонах

До групи середнього рівня розвитку можна віднести Дніпропетровську, Харківську, Одеську, Донецьку та Львівську області:

- по-перше, їх показники перевищують середньо національний рівень (на це вказує додатний знак рейтингу) – це позитивний момент;
- по-друге, абсолютне відхилення в цих регіонах не перевищує середньоквадратичного (оскільки рівень рейтингу менше нормативного 9) – це негативний факт.

Виходячи з вищенаведеного, можна зазначити, що активізація розвитку регіональної економіки можлива за умови збільшення обсягу фінансових ресурсів, що направляють для вкладення в об'єкти інвестиційної діяльності. Акумуляція вільних фінансових ресурсів і їхнє подальше інвестування відбуваються в результаті функціонування фінансової інфраструктури. У цей час не розроблені методологія й системна концепція формування фінансової інфраструктури, що базується на загальній теорії систем і теорії інституціоналізму, недостатньо розроблені питання інфраструктурної ролі окремих учасників фінансово-інвестиційного процесу.

Отже фінансова інфраструктура регіону як цілісна організаційно-економічна система, становить не тільки сукупність інститутів-організацій, що акумулюють власні, залучені й позикові фінансові ресурси з метою їхньої трансформації в об'єкти інвестиційної діяльності, але й складається із секторів, зв'язків, відносин, структури, цілісності, середовища, організації й керування. Її утворюють дві сукупності: сукупність інститутів – організацій фінансової інфраструктури й сукупність зв'язків, відносин між ними.

Джерела та література:

1. Інфраструктурне забезпечення конкурентної економіки регіонів (методологія і механізм) / НАН України, Інститут регіональних досліджень; ред. кол.: науковий редактор д.е.н., проф. Беленький П. Ю. – Львів, 2002. – 203 с.
2. Стеченко Д. М. Управління регіональним розвитком: [навч. посібн.] / Д. М. Стеченко. – К.: Вища школа, 2000. – 223 с.
3. Ткач А. Інституціональні елементи ринкової інфраструктури / А. Ткач // Управління сучасним містом. – 2005. – № 1. – С. 43–50.
4. Шевчук В. А. Международные финансовые институты: политика в секторе экономической инфраструктуры / В. А. Шевчук. – М.: Анкил, 1999. – 104 с.
5. Аналітичний огляд ринку спільного інвестування у 2010 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uaib.com.ua/files/articles/1422/57/2010.pdf>

J

Ваховська М.Ю.**УДК 658.56****УЗАГАЛЬНЕННЯ ПІДХОДІВ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ІННОВАЦІЙ**

Анотація. Дану статтю присвячено дослідженню класифікацій інновацій. Вивчаються підходи вітчизняних та зарубіжних вчених до класифікації інновацій. Розглядаються різні класифікаційні ознаки.

Ключові слова. Інновація, класифікація інновацій, класифікаційна ознака.

Аннотация. Данная статья посвящена исследованию классификаций инноваций. Изучаются подходы отечественных и зарубежных ученых к классификации инноваций. Рассматриваются разные классификационные признаки.

Ключевые слова. Инновация, классификация инноваций, классификационный признак.

Summary. This article is devoted to researching of classifications of innovation. The approaches of national and foreign scientists to classify innovations are studied. Highlights the different features of the classifications.

Keywords. Innovation, innovation classification, classification feature

Постановка проблеми. Інтеграційні процеси в сучасних ринкових умовах висувають певні вимоги щодо переходу економіки України на інноваційну модель економічного розвитку. Практика доводить, що саме інноваційні процеси, що відбуваються на світовому ринку є передумовою економічного зростання. Про побудову інноваційної економіки можна із впевненістю сказати лише тоді, коли інновації розповсюджаться у всі сфери діяльності, а саме, будівництво, медицину, освіту [1]. Очевидно зростання наукового та практичного інтересу до інновацій як економічного явища, в тому числі їх особливості викликали резонанс у вигляді багатьох наукових дискусій та практичних напрацювань щодо класифікації інновацій.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженню сутності інновацій та їх класифікацій присвячено роботи багатьох вітчизняних та зарубіжних вчених, серед яких Й. Шумпетер, Г. Менш, Ю.В.Яковець, П.Н. Завлин і А.В. Васильєв, В.В. Горшков, Є.А. Кретова, Є.А. Уткін, Г.І. Морозова, Н.І. Морозова, С.Д. Ільєнкова, М.А.Йохна, В.В.Стадник та інші. Вітчизняними і зарубіжними вченими запропоновані різні підходи щодо класифікації інновацій. Автори класифікацій інновацій в процесі поділу їх на види використовували різні ознаки, чим пояснюється різноманіття існуючих класифікацій.

Ціль статті. Поряд з важливістю та необхідністю поширення інновацій у всі сфери економіки, актуальним залишається питання обліку і фіксації окремих видів інновацій. Розглядаючи різні підходи до класифікації інновацій, необхідно зазначити істотну практичну значимість щодо узагальнення та систематизації класифікаційних ознак та видів інновацій, що дозволить дати детальне уявлення про характеристики того чи іншого прогресивного нововведення. У зв'язку з цим метою статті є узагальнення існуючих підходів до класифікації інновацій.

Виклад основного матеріалу. Термін «інновація» походить від латинського слова «innovatio» і означає оновлення або поліпшення. В якості основних синонімів цього поняття виступають такі, як «винахід», «нововведення», «новація», «новаторство». У широкому сенсі інновація (нововведення) - це процес успішного виробництва, впровадження та використання, що забезпечують подальшу успішність нововведень в економічній і соціальній сферах [3].

Однак інновацію не слід обмежувати лише сферою підприємницької діяльності. Важливе місце в житті людей займають політичні відносини, мистецтво, проблеми збереження навколишнього середовища, тобто те, що може бути віднесене до соціальної некомерційної сфери. Але і тут можливі інновації, які мають не тільки соціальний, а й економічний ефекти.

Таким чином, під інновацією слід розуміти результат трансформації ідей, досліджень, розробок, нове або удосконалене науково-технічне або соціально-економічне рішення, що прагне до суспільного визнання через використання його в практичній діяльності [3].

Оскільки інновація (нововведення) - це нові (по відношенню до вже існуючих в даній системі) методи, порядки, предмети, які впроваджуються в практику для задоволення конкретних суспільних потреб, нововведення (інновація) одночасно означає як процес створення, так і впровадження нововведень.

Сама по собі нова ідея, як би досконально вона не була б описана, формалізована і представлена, - ще не є інновацією (нововведенням), якщо ця ідея не втілена у продуктах, послугах або процесах, які

ПРОБЛЕМЫ МАТЕРИАЛЬНОЙ КУЛЬТУРЫ**ЭКОНОМИЧЕСКИЕ НАУКИ**

Андреева Н.Н., Барун М.В. МЕТОДЫ И ВИДЫ ДИАГНОСТИКИ ПРИ ФИНАНСИРОВАНИИ ПРОЕКТОВ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ ИНФРАСТРУКТУРЫ РЕСУРСНОЙ НАПРАВЛЕННОСТИ.....	7
Боровский Б.И., Тимченко З.В. ОЦЕНКА ВЛИЯНИЯ ИНВЕСТИЦИЙ И ФОНДООТДАЧИ ПРИ СТРАТЕГИЧЕСКОМ ПЛАНИРОВАНИИ НА ПРЕДПРИЯТИИ	10
Бородач Ю.В. МИНИМИЗАЦИЯ ЗАПАСА СБОРКИ С ПОМОЩЬЮ ДЕТЕРМИНИРОВАННОЙ МОДЕЛИ	13
Васильев А.В. СИСТЕМА СВЯЗЕЙ И ВЗАИМОДЕЙСТВИЙ ИНСТИТУТОВ ФИНАНСОВОЙ ИНФРАСТРУКТУРЫ РЕГИОНА	16
Ваховская М.Ю., Абселямова Э.А. ОБОБЩЕНИЕ ПОДХОДОВ К КЛАССИФИКАЦИИ ИННОВАЦИЙ.....	20
Волобуев И.В. ИМИДЖЕВАЯ СТРАТЕГИЯ И ТАКТИКА КАК ЭЛЕМЕНТЫ ИМИДЖЕВОЙ ПОЛИТИКИ РЕГИОНА	24
Воробец Т.И. ПРИНЦИПЫ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ ФОНДОВОГО РЫНКА.....	28
Высочина М.В., Лялечкина Е.О. ФОРМИРОВАНИЕ МЕТОДИЧЕСКОГО ПОДХОДА К ОЦЕНИВАНИЮ КАЧЕСТВА ПРИНЯТИЯ УПРАВЛЕНЧЕСКОГО РЕШЕНИЯ	33
Зирко Е.В. МЕХАНИЗМ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ.....	37
Кальченко Л.А. ОБЩАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ФАКТОРОВ ВНЕШНЕЙ И ВНУТРЕННЕЙ СРЕДЫ, ВЛИЯЮЩИЕ НА КАЧЕСТВО ГОСТИНИЧНЫХ УСЛУГ	41
Карханина О.В. ОСНОВНЫЕ КОНЦЕПЦИИ РЕГУЛИРОВАНИЯ РЫНКА ТРУДА.....	44
Османова З.О. РОЛЬ АДАПТИВНОСТИ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРОМЫШЛЕННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ В УСЛОВИЯХ НЕСТАБИЛЬНОЙ ВНЕШНЕЙ СРЕДЫ.....	47
Пашенцев А.И., Пашенцева А.А. КВАЛИМЕТРИЧЕСКИЙ ПОДХОД К ОЦЕНКЕ ФИНАНСОВОГО РИСКА ПРЕДПРИЯТИЯ	50
Попадюк Т.С. ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ПРОБЛЕМЫ СТРАТЕГИЧЕСКОГО УПРАВЛЕНИЯ ТРУДОВЫМ ПОТЕНЦИАЛОМ.....	53
Радченко Н.В., Каменских Е.А. МЕТОДИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ АУДИТА ОПЕРАЦИЙ ПО УЧЕТУ ТОВАРОВ В ТОРГОВЛЕ	58
Рогатенюк Э.В. ФИНАНСОВАЯ САНАЦИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ: ЭКОНОМИКО-ПРАВОВОЙ АСПЕКТ	66
Святохо Н.В., Сараева В.В. ЭКОЛОГИЧЕСКИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ПРОМЫШЛЕННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ: РАЗВИТИЕ, СУЩНОСТЬ, ЗНАЧЕНИЕ.....	71
Родивилов С.О., Ветрова Н.М. СИСТЕМА ФАКТОРОВ УПРАВЛЕНИЯ ПРИРОДНО-РЕСУРСНЫМ ПОТЕНЦИАЛОМ РЕГИОНА	75
Серегина Д.А. МЕТОДИКА ОЦЕНКИ РАЗВИТИЯ ГОСУДАРСТВЕННО-ЧАСТНОГО ПАРТНЕРСТВА	78
Сиволап А.В. УПРАВЛЕНИЕ ОБРАЩЕНИЕМ С ТБО В АР КРЫМ.....	82
Смирнова Е.А., Колосюк А.А. ФАКТОРЫ ФОРМИРОВАНИЯ ИНВЕСТИЦИОННОГО КЛИМАТА В УКРАИНЕ.....	86
Струмеляк Е. ПРОГНОЗНЫЕ ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ РЕКРЕАЦИОННО-ТУРИСТИЧЕСКОГО КОМПЛЕКСА В ГОРОДЕ АЛУШТА	89
Сулыма А.И. НАДЕЖНОСТЬ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ФИНАНСОВОЙ ПОДСИСТЕМЫ ПРЕДПРИЯТИЯ	94
Фокина Н.А., Ивашков Р.А. ВЫБОР МЕТОДА ОЦЕНИВАНИЯ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ КУРОРТНЫХ ТЕРРИТОРИЙ	98
Царенко Н.В., Лапшина М.П. ИНСТРУМЕНТЫ СТРАТЕГИЧЕСКОГО УПРАВЛЕНИЯ ДЕЯТЕЛЬНОСТЬЮ ПРОМЫШЛЕННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ ЭКОНОМИКИ	102
Цветкова И.И. ОБЕСПЕЧЕНИЕ БЕЗОПАСНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ ПРИ УВОЛЬНЕНИИ СОТРУДНИКОВ	107
Цветкова И.И., Барабанщикова Т.И. УСОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ МЕТОДИКИ ОЦЕНИВАНИЯ КАДРОВЫХ РИСКОВ ПРОМЫШЛЕННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ	110
Цвигун Т.В. ОСОБЕННОСТИ КАЧЕСТВЕННОГО АНАЛИЗА РИСКОВ ПРЕДПРИЯТИЯ.....	115
Гречановская И.Г., Чекулаева Е.Д. МЕЗОФАКТОРЫ ИНВЕСТИРОВАНИЯ СТРОИТЕЛЬСТВА В ОДЕССКОМ РЕГИОНЕ	118
Чернелевская О.Л. ФОРМИРОВАНИЕ И РАЗВИТИЕ КЛАСТЕРОВ В УКРАИНЕ	122
Черненко Н.Г. ФАКТОРЫ, ВЛИЯЮЩИЕ НА ЭФФЕКТИВНОСТЬ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ.....	125
Черногорова К.А. ВЗГЛЯД НА КРИЗИС В РАЗВИТИИ СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКИХ СИСТЕМ С ПОЗИЦИИ СИНЕРГЕТИКИ	129
Чернецова Г.М. МЕТОДОЛОГИЯ ФОРМИРОВАНИЯ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ПРЕДПРИЯТИЯ	131
Шевченко В.С. ОБЕСПЕЧЕНИЕ ИННОВАЦИОННОГО РАЗВИТИЯ СТРОИТЕЛЬНОГО ПРЕДПРИЯТИЯ НА ОСНОВЕ ОСОЗНАНИЯ СПЕЦИФИЧЕСКИХ ЧЕРТ ОТРАСЛИ.....	134
Ячменева В.М., Кузьмич В.А., Подольская С.Г. ПРИНЦИПЫ ФОРМИРОВАНИЯ СИСТЕМЫ КОНТРОЛЯ В АДМИНИСТРАТИВНОМ МЕНЕДЖМЕНТЕ.....	139
Ячменева В.М. МЕТОДИКИ РАЗРАБОТКИ СТРАТЕГИИ: АНАЛИЗ И ПРЕИМУЩЕСТВА	143

**ТАВРИЧЕСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
им. В.И. ВЕРНАДСКОГО**

**НАУЧНЫЙ ЖУРНАЛ
КУЛЬТУРА НАРОДОВ ПРИЧЕРНОМОРЬЯ**
